

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ปีการศึกษา 2563-64

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

คือ

การทำงานเสมือนจริง

เป็นกิจกรรมที่สำคัญยิ่งในกระบวนการเรียน
การสอนวิชาชีพ วิชาการ สาขาต่าง ๆ

เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึก
ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานต่าง ๆ
มุ่งให้นักศึกษาได้ฝึกงานในลักษณะงานที่ตรง
ตามสาขาวิชาชีพที่ตนเองกำลังศึกษาอยู่

นักศึกษาจะได้พัฒนาความรู้ ความสามารถทั้ง
ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ควบคู่กันไป
ใน
สภาวะแวดล้อมที่เป็นจริง
ช่วยให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงด้วย
ตนเอง

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ดำเนินการไปเพื่อ

เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ชีวิตการทำงานที่
แท้จริง

เพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมก่อนที่จะจบออกไปทำงาน
เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมภายนอก
ห้องเรียน / มหาวิทยาลัย

เพื่อให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ที่ได้รับจากการฝึกมาประยุกต์ใช้ในการ
ทำงานต่อไป

โดยผู้เรียนจะต้อง

เข้ารับการประเมินเทคโนโลยี นวัตกรรม และ การสัมมนา ทดลอง
ต้องฝึกปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดความรู้ ความสามารถ และสร้างเสริม
ประสบการณ์แก่ตนเอง

ต้องบันทึกการฝึก ของตนเองเป็นประจำทุกวัน ลงในแบบบันทึกการฝึก ประจำทุกวัน
(มีรูปภาพเป็นหลักฐานในการฝึกแต่ละกิจกรรม)

มีความสนใจ ตั้งใจปฏิบัติงาน และมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมาย
สร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคลากรในหน่วยงานฝึก และผู้ที่เกี่ยวข้อง

มีความร่วมมือที่ดีกับหน่วยงานในการฝึก

ประพฤติตนอยู่ในระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานฝึก

ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย

การลงเวลาปฏิบัติงาน

ต้องปฏิบัติงานให้ทันตามเวลาที่หน่วยงานฝึกฯ กำหนดและไม่กลับก่อนเวลาที่หน่วยงานฝึกฯ กำหนด

ต้องเซ็นชื่อลงเวลามาและกลับ ในบันทึกลงเวลาปฏิบัติงานตามที่สาขาวิชาฯ กำหนดไว้ หรือปฏิบัติตามวิธีการลงเวลามาและกลับ ตามที่หน่วยงานที่เข้ารับการฝึกฯ กำหนดให้ปฏิบัติ

หากมีเหตุจำเป็นต้องลาหยุดการฝึกฯ ต้องชี้แจงเหตุผลและใช้แบบที่สาขาวิชาฯ กำหนดให้เท่านั้น

การแต่งกายของนักศึกษา ต้องแต่งตามระเบียบของมหาวิทยาลัยฯ หรือตามที่หน่วยงานฝึกฯ กำหนด

การเตรียมความพร้อมของนักศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหา

ความรู้ด้านระบบงานสารบรรณและทักษะการใช้คอมพิวเตอร์
โปรแกรม Microsoft Word และ Microsoft Excel
ระบบงานสารบรรณและการจัดการสำนักงาน
ความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์สำนักงาน
ทักษะการคิดวิเคราะห์และวิธีการแก้ไขปัญหาในการทำงาน
ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น

การประเมินผลการฝึก

ความมีระเบียบวินัย

ปฏิบัติตามคำสั่ง กฎ อย่างเคร่งครัด
แต่งกายสภาพเรียบร้อยและถูกต้องตามระเบียบ
เข้ารับการฝึกงานตรงต่อเวลาและสม่ำเสมอ
อดทนและขยันขันแข็งในการทำงาน
กิริยา วาจา สภาพอ่อนน้อม มีสัมมาคารวะ

การประเมินผลการฝึก

ลักษณะพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน
การเชื่อฟังคำแนะนำของหัวหน้างาน
การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการทำงาน
เจตคติที่มีต่องานและหน่วยงาน
ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปรับปรุงการทำงาน
ความตั้งใจและเอาใจใส่ในการทำงาน

การประเมินผลการศึกษา

วิธีการปฏิบัติงานและผลงาน

ทำงานถูกต้องตามขั้นตอน

ใช้เครื่องมืออุปกรณ์อย่างระมัดระวังและถูกต้อง

มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

ผลงานถูกต้องตามรูปแบบและหลักเกณฑ์

งานเสร็จเรียบร้อยภายในเวลาดำหนด

การประเมินผลการฝึก

สมรรถนะทางการฝึก

ความสม่ำเสมอและเป็นปัจจุบันในการปฏิบัติงาน
เนื้อหาสาระครบถ้วนสมบูรณ์ ชัดเจน

ความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยของสมรรถนะ
การระบุคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับมีความละเอียดและ
ชัดเจน

ความละเอียดถี่ถ้วนในการบันทึกผลการปฏิบัติงานตามที่
ได้รับมอบหมาย

ความสามารถในการประยุกต์หลักการ ทฤษฎี และเทคนิคต่างๆ
ด้านการบริหารงานภาครัฐสู่ภาคการปฏิบัติ ประกอบด้วย

การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่
การบริหารเชิงยุทธศาสตร์
เทคนิคการบริหาร
การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
การพัฒนาภาวะผู้นำในองค์กรภาครัฐ

ความสามารถในการประยุกต์หลักการ ทฤษฎี และเทคนิคต่างๆ
ด้านการบริหารงานภาครัฐสู่ภาคการปฏิบัติ ประกอบด้วย

กระบวนการกลุ่มและการทำงานเป็นทีม
การบริหารการเงินการคลัง
การบริหารพัสดุ
การคมนาคมทางเพศ
จริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ความสามารถในการประยุกต์หลักการ ทฤษฎี และเทคนิคต่างๆ
ด้านการบริหารงานภาครัฐสู่ภาคการปฏิบัติ ประกอบด้วย

การบริหารงานบุคคลภาครัฐ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและความรับผิดชอบ
ละเมิดของเจ้าหน้าที่
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
การเมืองกับการบริหาร
การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ของไทย

การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่

การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่เป็นความพยายามเปลี่ยนแปลงรูปแบบวิธีการบริหารงานภาครัฐ เพื่อแก้ไขปัญหาความไม่พร้อมของหน่วยงานภาครัฐเดิมในการเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยประยุกต์แนวความคิดทางวิชาการหลายทาง ได้แก่ เศรษฐศาสตร์นีโอคลาสสิก เศรษฐศาสตร์สถาบันแนวใหม่ เทคนิควิธีการจัดการสมัยใหม่ และการบริหารคุณภาพโดยรวม

เทคนิคการบริหารจัดการสมัยใหม่อาศัยแนวคิดและวิธีการด้านต่างๆ ได้แก่ การบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การวัดผลการดำเนินงาน ระบบการงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน และการบริหารคุณภาพ ซึ่งเป็นแนวคิดและวิธีการที่ใช้ทั้งภาคธุรกิจและภาครัฐ

การบริหารเชิงยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์เป็นการดำเนินการที่มีเป้าหมายชัดเจน และเป็นตัวกำหนดวิธีการดำเนินการที่สามารถทำได้จริง เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ทั้งการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นการตัดสินใจที่มุ่งให้เกิดผลดีต่อองค์กรในอนาคต

การบริหารเชิงยุทธศาสตร์เป็นการบริหารเพื่ออนาคต เป็นกระบวนการต่อเนื่องเพื่อป้องกันการให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตาม มีเงื่อนไขหลายประการที่เป็นอุปสรรคขัดขวางการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ และผู้ต้องการบริหารเชิงยุทธศาสตร์จำเป็นต้องเผชิญกับเงื่อนไขท้าทายหลายประการ จึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในหลายลักษณะ และต้องวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกให้เหมาะสมก่อนที่จะผลักดันการบริหารเชิงยุทธศาสตร์

การนำหลักและวิธีการบริหารเชิงยุทธศาสตร์มาใช้ในหน่วยงานภาครัฐมิใช่เรื่องง่าย เพราะหน่วยงานภาครัฐมีลักษณะหลายประการที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารลักษณะดังกล่าว อย่างไรก็ตาม องค์กรภาครัฐปัจจุบันได้เปลี่ยนไปจากที่เคยเป็นอยู่ เนื่องจากเผชิญแรงกดดันให้ต้องปรับตัว ซึ่งผู้บริหารต้องตระหนักถึงแนวทางและวิธีดำเนินการต่างๆ ที่รอบคอบผลักดันมาตรการการบริหารเชิงยุทธศาสตร์

เทคนิคการบริหาร

การจัดการคุณภาพทั่วทั้งองค์กรเป็นเทคนิคการบริหารที่ช่วยให้ตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคลากรและองค์กรโดยรวม การนำการจัดการคุณภาพไปใช้ในองค์กรควรดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยเงื่อนไขความสำเร็จสำคัญคือความมุ่งมั่นของผู้บริหารระดับสูงและสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย

Benchmarking คือ กระบวนการเปรียบเทียบกับองค์กรที่เป็นเลิศในด้านผลิตภาพคุณภาพ และการดำเนินการ รวมถึงการปรับปรุงตนเองเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ โดยกระทำอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ขั้นตอนที่สำคัญของ *Benchmarking* คือ ขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนการค้นหาองค์กรหรือหน่วยงานที่เหมาะสม ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนวิเคราะห์และเปรียบเทียบ และขั้นตอนลงมือดำเนินการ *Benchmarking* สามารถใช้ได้ทั้งระดับปฏิบัติการภายในหน่วยงาน และระหว่างหน่วยงาน

เทคนิคการบริหาร

การรีออกแบบ หรือ *Reengineering* เป็นหลักการ แนวคิด เทคนิค และวิธีการปฏิบัติ ซึ่งถือกำเนิดขึ้นในลักษณะของปฏิกิริยาที่มีต่อสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างค่อนข้างกว้างขวาง รุนแรง และรวดเร็ว แม้แต่ตัว “ความเปลี่ยนแปลง” เอง ก็มีลักษณะหรือรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย การนำหลักการหรือเทคนิคการรีออกแบบมาประยุกต์ใช้ในองค์การใดก็ตาม จึงจำเป็นต้องศึกษาและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรีออกแบบที่ถูกต้องอย่างแท้จริง ขณะเดียวกัน จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบริบททางสังคมและพื้นฐานขององค์การนั้นๆ เป็นอย่างดี เพื่อให้สามารถนำหลักการและเทคนิคการรีออกแบบมาประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง

Balanced Scorecard เป็นเครื่องมือการบริหารที่เป็นที่ยอมรับและมีการนำไปใช้ในการบริหารงานอย่างแพร่หลายทั้งในองค์การภาครัฐและภาคเอกชน โดยได้มีการนำไปใช้อย่างมากในการประเมินผลองค์กร ซึ่งแคปแลนและนอร์ตันได้มีการกำหนดมุมมองในการประเมินผลองค์กรออกเป็น 4 มุมมอง คือ (1) มุมมองด้านการเงิน (2) มุมมองด้านลูกค้า (3) มุมมองด้านกระบวนการภายใน และ (4) มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา

การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี หรือธรรมาภิบาล เป็นเรื่องของหลักการบริหารแนวใหม่ ที่มุ่งเน้นหลักการ โดยมีใช้หลักการที่เป็นรูปแบบทฤษฎีแบบการบริหารงาน แต่เป็นหลักการการทำงาน ซึ่งหากมีการนำมาใช้เพื่อการบริหารงานแล้ว จะเกิดความเชื่อมั่นว่าจะนำมาซึ่งผลลัพธ์ที่ดีที่สุด คือ ความเป็นธรรม ความสุจริต ความมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ

ประเทศไทยมีการพยายามดำเนินการเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีในภาครัฐและภาคประชาชน โดยเริ่มจากเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นสำคัญ หลังจากนั้นจึงมีกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้จัดทำตัวอย่างแนวปฏิบัติ และตัวอย่างตัวชี้วัดสำหรับกิจกรรมที่ปฏิบัติ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี

การบริหารจัดการที่ดีเป็นหลักการบริหารแนวใหม่ การนำมาใช้จึงยังมีปัญหาอุปสรรคอยู่บ้าง ดังนั้นหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องจึงต้องร่วมกันขจัดปัญหาอุปสรรคต่างๆ ให้หมดไป

การพัฒนาภาวะผู้นำในองค์การภาครัฐ

ผู้นำทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการจำเป็นต้องมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม และจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจปทัสสถานของกลุ่มในสังคมด้วย โดยเฉพาะกลุ่มที่ตนเป็นผู้นำ ผู้นำจำเป็นต้องมีทักษะในการสื่อสารในการพูดและต้องพัฒนาตนเองให้มีความมั่นใจในการพูดให้เกิดสัมฤทธิ์ผล โดยต้องฝึกฝนให้เกิดประสิทธิภาพของเสียงและอากัปกริยาในการพูดประกอบด้วย ผู้นำที่ดีต้องถึงพร้อมทั้งคุณลักษณะของผู้นำ มีคุณธรรม และต้องปฏิบัติตนให้เหมาะสมตามจรรยาวิชาชีพของผู้บริหาร

กระบวนการกลุ่มและการทำงานเป็นทีม

กลุ่มเป็นปรากฏการณ์ปกติของสังคมมนุษย์ ซึ่งรวมตัวกันเพื่อประโยชน์บางอย่าง และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในกลุ่ม ในกรณีที่รวมกลุ่มในการทำงาน กลุ่มทำงานนั้นต้องมีคุณสมบัติบางประการที่จะทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ ผู้นำจำเป็นต้องเข้าใจกระบวนการกลุ่มเพื่อให้สามารถนำกลุ่มไปสู่ความสำเร็จร่วมกันได้

พฤติกรรมของคนในกลุ่มอาจทำให้กลุ่มแตกแยกขาดสามัคคี แต่พฤติกรรมบางอย่างมีส่วนเอื้อให้กลุ่มมีความเข้มแข็งได้ นอกจากนี้ สมาชิกในกลุ่มยังมีความต้องการบางอย่าง โดยเฉพาะความต้องการเป็นที่ยอมรับ ซึ่งผู้นำควรทำความเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่ม และส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนาในขณะที่ปราม ป้อนกัน หรือลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา

กลุ่มมีบทบาทสำคัญในการแก้ปัญหาที่กลุ่มต้องเผชิญได้ เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องจัดกลุ่มให้เหมาะสม ต้องตระหนักถึงข้อดีข้อเสียของการนำกลุ่มมาใช้ แก้ไขปัญหา และต้องมีการประเมินกลุ่มอย่างเหมาะสมด้วย

การบริหารการเงินการคลัง

การบริหารการเงินการคลังภาครัฐ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารการเงินในภาครัฐบาลกลาง รัฐบาลท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ การบริหารการเงินการคลังของรัฐบาลประกอบด้วย การบริหารเงินในงบประมาณและการบริหารเงินนอกงบประมาณ เงินในงบประมาณประกอบด้วย เงินรายได้แผ่นดิน เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี และเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ ส่วนเงินนอกงบประมาณเป็นเงินประเภทอื่นๆ ที่รัฐบาลมีอยู่นอกเหนือจากเงินในงบประมาณ ได้แก่ เงินที่ ได้รับมาในรูปของเงินบริจาค เงินกู้ต่างประเทศเพื่อใช้จ่ายโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ เป็นต้น การบริหารการเงินการคลังภาครัฐในปัจจุบันได้พัฒนาเข้าสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้มรรบมผล เพื่อให้ ข้อมูลถูกต้องรวดเร็ว ใช้ในการบริหารและตัดสินใจได้ทันเหตุการณ์ นอกจากนี้ เงินที่รัฐได้รับไม่ว่า จะเป็นเงินในหรือนอกงบประมาณจะต้องนำส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ 1 และจ่ายออกจาก บัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ 2 โดยจะต้องมีการบริหารการรับจ่ายไม่ให้เงินขาดมือ เรียกว่า การบริหารเงินคงคลัง

การบริหารการเงินการคลัง

การบริหารเงินงบประมาณ เป็นเรื่องเกี่ยวกับรายได้แผ่นดิน งบประมาณรายจ่ายและนโยบายงบประมาณว่าจะให้แบบสมดุล เกินดุลหรือขาดดุลงบประมาณ ปัญหาที่เกิดขึ้นค่านายรับมีทั้งนโยบายภาษีอากร การวางระบบการจัดเก็บและติดตามภาษีให้รวดเร็ว คล่องตัวและเป็นธรรม และค่านายจ่าย คือ การควบคุมการใช้จ่ายเงินงบประมาณให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความโปร่งใส และมีการใช้เงินอย่างคุ้มค่า ปราศจากการทุจริตทั้งทางนโยบายและทางปฏิบัติการบริหารเงินนอกงบประมาณ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารเงินที่ส่วนราชการ ที่รัฐบาลได้รับมาโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ เงินนอกงบประมาณส่วนใหญ่อยู่ในอำนาจการบริหารและกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง ยกเว้นเงินที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการบริหารเงินประเภทนั้นๆ โดยปกติการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณไม่ต้องผ่านกระบวนการทางรัฐสภา มีขั้นตอนการบริหารจัดการเหมือนธุรกิจเอกชน จึงมีความคล่องตัวสูง ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งเกิดจากการใช้จ่ายเงินเสมือนหัวหน้าส่วนราชการเป็นเจ้าของเงิน จึงไม่ประหยัด และขาดวินัยการคลัง รวมถึงความไม่โปร่งใสในการใช้จ่ายเงิน

การบริหารพัสดุ

การบริหารพัสดุภาครัฐของประเทศไทย เริ่มต้นตั้งแต่การจัดหา การควบคุมกระบวนการจัดหา และการจำหน่ายพัสดุ ดังนั้นแนวคิดในการบริหารพัสดุของประเทศไทย จะประกอบด้วยแนวคิดในการจัดหาพัสดุ การควบคุมพัสดุ และการจำหน่ายพัสดุ

ปัญหาสำคัญของการบริหารพัสดุ ประกอบด้วย ปัญหาเกี่ยวกับจัดหาพัสดุไม่ครบถ้วน ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมพัสดุ และปัญหาเกี่ยวกับการจำหน่ายพัสดุ แนวทางการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารพัสดุ จะต้องมีการจัดหาให้ได้พัสดุที่ดี มีคุณภาพ โดยผู้ประกอบการที่รับผิดชอบ มีการควบคุมและจำหน่ายพัสดุที่ดี เพื่อให้การบริหารพัสดุเกิดประโยชน์สูงสุด ตั้งแต่การประหยัดค่าใช้จ่ายในการจัดหาพัสดุ มีความคุ้มค่าในการใช้งาน และพัสดุที่หมดความจำเป็นในการใช้งานยังสามารถจำหน่ายได้ราคา หรือยังเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานอื่นได้ เพื่อลดภาระในการจัดหาที่เก็บและมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการเริ่มต้นวงจรใหม่เพื่อประกอบการจัดหาครั้งต่อไป

การคุกคามทางเพศในสถานที่ทำงาน

การคุกคามทางเพศในสถานที่ทำงานเป็นที่สนใจของสังคมตั้งแต่ช่วงทศวรรษหลังปี 1960 แต่โดยเหตุที่เป็นแนวคิดใหม่ จึงไม่มีคำจำกัดความที่เป็นกลางเกี่ยวกับคำว่า การคุกคามทางเพศในสถานที่ทำงาน พฤติกรรมการคุกคามทางเพศนั้นมีความหลากหลายและเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ตามความนิยม และตามเทคโนโลยีที่ต่างกันไป

มีความพยายามมากมายที่จะให้คำอธิบายสาเหตุของการคุกคามทางเพศในสถานที่ทำงาน ในบริบทของสังคมไทย การคุกคามทางเพศมีประเด็นที่ค่อนข้างซับซ้อนและมีลักษณะเฉพาะตัวที่ก่อตัวจากวัฒนธรรม วิถีชีวิต และความเชื่อแบบไทย ซึ่งเป็นสังคมที่ผู้หญิงมักตกเป็นเหยื่อของการคุกคามทางเพศ

การคุกคามทางเพศมีผลกระทบต่อทั้งตัวบุคคล องค์กร และสังคมโดยรวม หลายประเทศยังไม่มีความหมายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศในสถานที่ทำงาน สำหรับภาคราชการไทยอาจพิจารณาความผิดได้จากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

จริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ

จริยธรรมเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสม อันเนื่องมาจากจิตใจ ค่านิยม และทัศนคติที่บุคคลยึดถือในการปฏิบัติตน จริยธรรมจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ของรัฐพึงมีพึงปฏิบัติ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อสังคม เป็นประโยชน์ต่อประชาชน

เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เพียงแสวงหาประโยชน์อันมิพึงได้ ต้องระมัดระวังเรื่องของประโยชน์ทับซ้อน มีจรรยาบรรณ มีการตัดสินใจที่ชอบ ไม่รับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ตอบแทนโดยไม่เหมาะสม เรื่องเหล่านี้มีกรณีศึกษาเป็นที่รับทราบกันอยู่แล้ว

การบริหารงานบุคคลภาครัฐ

วินัยข้าราชการพลเรือนคือบทบัญญัติวินัยที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วย
ข้าราชการพลเรือน มีผลบังคับต่อราชการและต่อตัวข้าราชการ สาเหตุที่ทำให้วินัย
เสื่อมและที่ทำให้กระทำผิดทางวินัยมีหลายประการ พระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 หมวด 4 บัญญัติให้ข้าราชการพลเรือนต้อง
รักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้เป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ เมื่อมี
การกระทำผิดวินัย จะต้องมีการดำเนินการทางวินัยโดยการสอบสวน พิจารณา
ความผิดและกำหนดโทษและลงโทษทางวินัย
ความผิดทางวินัยของข้าราชการพลเรือนเกิดขึ้นได้ในหลายกรณี โดยมีระดับโทษ
ต่างกันตามระดับความผิด สำนักงาน ก.พ. ได้นำผลการศึกษาวินัยมาพิจารณา
กำหนดและเสนอมาตรการหลายประการเพื่อเสริมสร้าง ป้องกัน และ
ปราบปรามการกระทำผิดวินัยของข้าราชการพลเรือน

วิธปฏิบัติราชการทางปกครองและความรับผิดชอบ ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

กฎหมายปกครองเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจมหาชนแก่หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายปกครอง ที่จะจำกัดหรือควบคุมการใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชนให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม ตลอดจนให้อำนาจมหาชนแก่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะกระทำการทางปกครองที่ก่อให้เกิดผลทางกฎหมาย ซึ่งก่อให้เกิดสิทธิหรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของประชาชนได้ และเพื่อเป็นการควบคุมหรือตรวจสอบการใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายปกครอง จึงมีการตรากฎหมายปกครองขึ้นมา 4 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติวิธปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ซึ่งเมื่อมีการบังคับใช้กฎหมายข้างต้นแล้ว ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการบริหารราชการแผ่นดินในทางที่ดีขึ้น การใช้อำนาจทางปกครองของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายปกครองเป็นไปด้วยความเป็นธรรม และมีการเคารพสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากยิ่งขึ้น

วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและความรับผิดชอบ ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 เป็นกฎหมายที่วางหลักเกณฑ์ทั่วไปในการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการออกคำสั่งทางปกครอง เป็นหลักเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานกลางที่จะใช้บังคับกับการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติต่างๆ ทุกฉบับ ไม่ว่าจะมีความหมายรองรับอำนาจทางปกครองของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้อย่างไรก็ตาม แต่ในการใช้อำนาจนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการใช้อำนาจที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้ด้วยเสมอ โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้มีบทบัญญัติถึง 87 มาตรา และยังมีกฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้อีกจำนวนหนึ่ง อย่างไรก็ตาม สามารถสรุปขั้นตอนที่สำคัญของวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ การพิจารณาออกคำสั่งทางปกครอง การทบทวนคำสั่งทางปกครอง และการบังคับการตามคำสั่งทางปกครอง

วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและความรับผิดชอบ ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

ก่อนที่จะมีการตราพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ขึ้นใช้บังคับ เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ ก็มีแต่บทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 420 ว่าด้วยละเมิด อันเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับกับนิติสัมพันธ์ระหว่างเอกชนกับเอกชนที่กระทำละเมิดกัน ซึ่งบัญญัติให้ผู้กระทำละเมิดเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหาย ซึ่งการนำหลักกฎหมายแพ่งดังกล่าวมาใช้กับการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่นั้นก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะการทำงานที่ทำการเป็นการกระทำแทนรัฐ เพื่อประโยชน์สาธารณะ แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัวโดยรัฐไม่มีส่วนร่วมรับผิดชอบช่วยแต่อย่างใด เจ้าหน้าที่ของรัฐที่สุจริตและมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความซื่อสัตย์สุจริตหรือประมาณเงินเล็กน้อยในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ต้องรับผิดชอบเต็มจำนวนความเสียหายโดยหลักเลยไม่ได้ ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ในบางครั้งอาจก่อให้เกิดความเสียหายเป็นจำนวนเงินสูงมากเกินกว่าที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับผิดชอบได้ตามลำพัง ซึ่งมีผลทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่กล้าตัดสินใจทำเนื้องานทางปกครองในเรื่องที่จำเป็น เพราะอาจถูกผู้ซึ่งได้รับผลกระทบฟ้องคดีแพ่งและคดีอาญาในภายหลังได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ขึ้นใช้บังคับ เพื่อให้ความคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่

การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เป็นปัญหาที่ร้ายแรงที่สุดของสังคมไทย ในปัจจุบันการทุจริตคอร์รัปชันได้แผ่ขยายและฝังลึกไปสู่ทั่วทุกภูมิภาค ก่อให้เกิดปัญหามากมายทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ ผลการสำรวจของสำนักงาน ก.พ. พบว่า บริษัทเอกชนถึงร้อยละ 96.4 เคยให้สินบนหรือค่านำรื้อนนำซากกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ คริวเรือนที่มีรายได้น้อยต้องจ่ายค่าสินบนเป็นลัทธิวันถึงร้อยละ 30 ของรายได้ ในขณะที่คริวเรือนที่มีรายได้ปานกลางและสูงจ่ายค่าสินบนต่ำกว่าร้อยละ 5 และร้อยละ 1 ของรายได้

การทุจริต คอร์รัปชันส่งผลกระทบต่อคนในสังคมทุกๆ คน เนื่องจากทรัพย์สินหรือเงินที่ถูกเบียดบังไปเป็นเงินที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศ สร้างสาธารณูปโภค พัฒนาการสาธารณสุข การศึกษา ความมั่นคง การบำรุงศาสนา และการพัฒนาตำบลอื่นๆ ซึ่งต้องใช้งบคเงินเป็นจำนวนมาก แต่กลับไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่

การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เปรียบเสมือนมะเร็งร้ายที่เกาะกินสังคมไทย สร้างความเสียหายให้แก่ประเทศมากมายมหาศาล มีใครบางคนเคยกล่าวในเชิงประชดว่า “เมืองไทยเราถ้าไม่มีการทุจริตคดโกงกันแล้ว ถนนจะปูด้วยทองคำก็ยิ่งได้” ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้ว ก็คงจะใกล้เคียงกับความจริงทีเดียว เนื่องจากในแต่ละปีมีเงินงบประมาณเป็นจำนวนมากที่ต้องสูญเสียไปกับการทุจริต หากสามารถนำเงินที่ต้องสูญเสียไปดังกล่าว มาพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีโดยทั่วกันได้ คงจะดียิ่งกว่าถนนที่ปูด้วยทองคำเสียอีก

การฉ้อราษฎร์บังหลวงทำให้การบริหารงานในภาครัฐและภาคเอกชนไม่เป็นไปตามกติกาสังคมชาติต้องเสียรายได้ที่พึงมีโดยประชาชนผู้เสียภาษีต้องแบกรับภาระ และที่ล้าคัญ การคอร์รัปชันทำให้เกิดความไม่แน่นอน ไม่ไว้วางใจกันและกัน ผู้คนเลื่อมครัทธาในกติกาสังคมและกฎหมาย สมาชิกในสังคมขัดแย้งแตกแยกและเมื่อไรที่ความเป็นสังคมล้มเหลว สังคมก็จะอยู่รอดต่อไปไม่ได้ สังคมจะไร้ศักยภาพ

การเมืองกับการบริหารราชการ

การเมืองเป็นเรื่องกำหนดนโยบาย เป็นการตัดสินใจในเชิงคุณค่า ส่วนการบริหารราชการเป็นเรื่องการปฏิบัติตามนโยบายเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การแทรกแซงทางการเมืองต่อระบบราชการนั้น ทำให้เกิดระบบอุปถัมภ์มากขึ้นในระบบราชการ การเมืองมักก้าวท้าวการบริหารราชการอยู่เสมอ โดยมีกรณีศึกษาหลายกรณี อาทิ การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการประจำ การให้ฝ่ายการเมืองเป็นผู้ประเมินข้าราชการประจำ หรือการที่ฝ่ายการเมืองลงมาเป็นผู้ดำเนินนโยบายไปปฏิบัติด้วยเอง ซึ่งกรณีต่างๆ เหล่านี้ ล้วนส่งผลเสียต่อระบบราชการและขวัญกำลังใจของข้าราชการประจำทั้งสิ้น

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ของไทย

ระบอบราชการไทยมีมานานตั้งแต่มีการปกครองชุมชน โดยมีการเปลี่ยนแปลงเป็นครั้งคราวเพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะของสังคม จนมาถึงยุคโลกาภิวัตน์ ได้มีการปฏิรูประบอบราชการไทย โดยมีจุดเริ่มต้นจากกระแสแนวความคิดการปรับรื้อกระบวนการซึ่งต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร กำหนดกลยุทธ์ เป้าหมาย และตัววัด โดยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ของประเทศไทย ให้คุณค่าความสำคัญต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ คุณภาพการให้บริการ และความคุ้มค่าของเงิน

ก่อนปี 2540 ได้มีการพยายามในการปฏิรูประบอบราชการไทยแต่ยังขาดความต่อเนื่อง และขาดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน ต่อมาเมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และจัดตั้งสำนักงาน ก.พ.ร. ขึ้นอย่างเป็นทางการ การปฏิรูประบอบราชการไทยจึงได้มีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนและมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและจริงจัง